

РЕШЕНИЕ

№ 5782

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5068** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция“ /ОПП/, подадена чрез процесуален представител юрк. Х., срещу Решение №760 от 02.03.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 106-ти състав, постановено по нахд № 9976/2021г., с което е отменено НП №21-4332-010665/28.05.2021г., издадено от началник група при ОПП-СДВР, с което на А. В. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20,00 лева на основание чл.185 от ЗДвП за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

С депозираната жалба се навеждат доводи, че решението е постановено при нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира, че деянието, описано в АУАН и НП, е извършено виновно от водача на автомобила, противно на приетото с решението на СРС. Моли решението да бъде отменено, а процесното НП да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно.

Ответникът моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира подадената жалба за неоснователна.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 760 от 02.03.2022г., постановено по нахд № 9976/2021г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН. СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 05.05.2021г. около 12:10 часа в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], А. Б. управлявал товарен автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] собственост на търговско дружество „Владимир Стоянов 2012“ ЕООД. При извършената проверка на пътен възел със С. скоростна тангента полицейски служител установил, че превозното средство е без задна регистрационна табела, Съставен е акт за установяване на административно нарушение и въз основа на акта е издадено оспореното НП. В акта и в НП е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на тази фактическа обстановка районният съд е приел, че не е изключена с категоричност възможността регистрационната табела да е паднала по време на управление на превозното средство, в която хипотеза е налице случайно деяние по смисъла на чл.15 от НК. Доколкото административното нарушение следва да е извършено виновно в процесния случай СРС е приел, че отсъства изискуемата субективна страна на вмененото административно нарушение, ведно с нейните интелектуални и волеви параметри и е отменил така издаденото НП изцяло като неправилно.

Оспореното решение е правилно.

При постановяване на решението не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатират съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Ангажирането на административнонаказателната отговорност по посочената санкционна норма изисква нарушителят да е действал виновно – да е

знаел или поне да е допускал, че управляваното МПС е без регистрация или без регистрационни табели. Тежестта на доказване на това обстоятелство в административно-наказателното производство е възложена на наказващия орган, който следва да проведе пълно главно доказване с допустимите доказателствени средства на материалните предпоставки и спазването на процесуалните правила за налагане на административно наказание.

Действително всеки водач на МПС преди да предприеме управление на МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, е длъжен да се увери, че няма законоустановени пречки да извърши това, в това число дали управляваното от него МПС е регистрирано по надлежен ред и е с поставени регистрационни табели. В случая няма данни, че Б. не е изпълнил това свое задължение, както и няма данни кога точно и къде управляваният от него автомобил е останал само с една регистрационна табела.

При тези данни правилно СРС е приел, че административнонаказващият орган не е доказал по безспорен начин субективната страна на деянието, поради което и неправилно е ангажирал отговорността на Б.. Липсва доказано виновно поведение от страна на водача. Касационните възражения са неоснователни.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че атакуваното решение е валидно, допустимо и правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №760 от 02.03.2022, постановено по нахд № 9976/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 106-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.